

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.07.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адв.Горан Петронијевић, адв. Ненад Војиновић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Владица Васиљковић, адв. Фолић Горан, адв.Милан Бирман, адв. Палибрк Драган,**

Није присутан бранилац оптуженог Нишавић Милорада, адв. Татомир Лековић, позив је уредно примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља? Палибрк. Да ли сте сагласни?

Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв. Палибрк Драган.

- **присутни су и сведоци Јовановић Богосав, Витошевић Добривоје.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су оба сведока ту? Присутни су, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок
ЈОВАНОВИЋ БОГОСАВ.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока, молим вас.

СВЕДОК БОГОЉУБ ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Јовановићу. Хоћете рећи
Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК БОГОЉУБ ЈОВАНОВИЋ: Јовановић Богосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богосав?

СВЕДОК БОГОЉУБ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У селу Вујанову, општина Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 1958.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Лесковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Дубочица 103/40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Од прекјуче пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прекјуче? Добро. Господине Јовановићу, Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, позвани сте, испричајте нам где сте се налазили у време од објављивања ратног стања, дакле од марта 1999. године, где се налазите и на којим дужностима сте били?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам у служби од 12.07.1977. године. За време ратних дејстава радио сам у одељењу полиције, Полицијске управе Лесковац, односно Секретаријата, 1999. године за време ратног стања, почетак бомбардовања, био сам још у Лесковцу. Мислим да је било бомбардовање Лесковца 25.-ог, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 25. марта Ви мислите да сте у Лесковцу?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, када је било бомбардовање Лесковца, тог дана сам био у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли први пут на Косово?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је било 26.03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.03.?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је дошло до тога, ко Вас је упутио, у којој јединици сте били, на којој функцији сте били, испричајте нам, дакле одлазак на Косово 26. марта 1999. године.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То је било уобичајено, Посебне јединице полиције, међу којима сам и ја био у функцији заменика команданта одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Требало је да се крене 25.-ог, међутим, из мени непознатих разлога, одложено је да се то крене, мислим да је било преподне 26.03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало говорите, молим Вас.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 26. у преподневним часовима се кренуло, где се окупила јединица из других секретаријата и успут лесковачки део јединице је кренуо према Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки вод, чета?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Па, било је јединица из различитих секретаријата, значи из различитих секретаријата делови јединица, није била то комплетна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и у јутарњим сатима скупили сте се?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: И кренули пут Косова, тачније преко Брезовице до Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим задатком?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја се извињавам, добро не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније говорите. Који задатак Вам је био, упућени сте на Косово, који задатак сте имали?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Извршење, пошто је било ратно стање, кренули смо на извршење посебних задатака на подручју Косова, тачније моја јединица је била са задатком покривања територије која се придодавала јединицама матичних секретаријата и обезбеђивала комуникације да буду безбедне на подручју тих секретаријата, односно конкретније, каснији задатак је био одлазак у правцу Ораховца, где сам највећи део времена проводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у које време сте стигли у Призрен?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја не могу тачно да прецизирам, али то је било у поподневним часовима, пут је био ризичан због бомбардовања колоне и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама сте кренули?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је била маскирна униформа плава, плава маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се јављате када сте дошли у Призрен, коме се јављате, где одлазите?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам са делом лесковачке јединице био распоређен, чини ми се једна фирма ту у Призрену где смо се сместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У Призрену смо се сместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У фирми, да ли је «Воћар», не могу да будем сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците Ваша јединица, колико је бројала људи?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не могу тачно бројку да Вам кажем, формација је једна, али је то толико људи колико је кренуло, не могу да Вам кажем стварно, то да се сетим овог тренутка бројке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из Лесковца је кренуло вод, чета, у том смислу?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је чета кренула, али тај број колики је, јер у четама могуће је да буде различито бројно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко Вас је тамо дочекао, да ли су Вам дали неке посебне инструкције, пре него што сте кренули за Ораховац?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Задатак, знало се стање, да је ратно стање и задатак обезбеђења територије, конкретно ова моја јединица 87. одред, територијални, јављао се матичним јединицама. Кажем Вам, неколико дана не могу тачно да се сетим колико смо били у том предузећу. Након тога смо прешли у Ораховац, где смо обезбеђивали комуникацију од Ораховца према Малишеву и део пута према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте се задржали у Призрену? Да ли сте одмах у односу на

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико дана сте били?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Неколико дана, не могу тачно да кажем колико дана је то било, али претпостављам негде, могуће до априла месеца, значи, март, април, то је пет, шест дана, колико је то трајало. Претпостављам да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви кажете да сте били заменик команданта 87. одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Покојни Зоран Ранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тада кренуо са Вама или је раније кренуо?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао то да кажем да ли је, јер доста је времена прошло, могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви у комуникацији са њим, Ви сте кренули, да ли је тако, дошли сте у Призрен, да ли сте у комуникацији са Ранђеловићем?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Кажем Вам, могуће да је био и он, јер прошло је, то је доста времена прошло, не могу тачно да Вам наведем, било би некокретно да сада измишљам било шта. Значи, претпостављам, али не знам тачно да ли је он, могуће да је он и раније или касније, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви кажете, то је, уствари, био територијални одред, да ли је тако, за покривање територије, реците, који је одред ишао у такозвано чишћење терена?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То је активна чета 37. одред је био мобилна јединица, а ми смо, значи, запоседали територију и обезбеђивали комуникацију од напада и угрожавања саме комуникације и људства на тој комуникацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је зависило то да Ви кренете за Ораховац, шта сте Ви чекали ту па сте упућени у Ораховац?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Наредба да се крене у извршење тог задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, да ли је 37. одред у то време имао тај неки задатак чишћења терена на том потезу?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То не знам, јер кажем да сам дошао 26. у поподневним часовима. Њихове активности стварно не знам, значи тај део не бих могао да Вам кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је бомбардована касарна у Призрену?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли је у том времену, када сам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно мислим на полицијски објект који је био у кругу касарне војне?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли сам тада био ту или сам дошао, не знам, зависно којег дана, ако ми кажете да је, ако се зна којег датума је било, рећи ћу Вам, значи када је било. 26. сам дошао тамо. Не могу тачно да Вам сада одредим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике тих дана док сте боравили у Призрену, да се сретнете са командантом 37. одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Могуће да смо се срели, једино око обезбеђења хране за људство, бројног стања и тако, једино ту да смо се срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете како је изгледао тада?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Плав човек, шта да Вам кажем, уредан, педантан, знам човека, али сада да га описујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи је био тада када сте га видели?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не могу да, то стварно би било некоректно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је носио чинове?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је носио чинове?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У већини случајева на униформи стајало је, а сада, ја на пример на мојој униформи нисам, некада сам носио, некада не. Знале су се функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате тада када сте виђали Митровића, не можете да се сетите када је, који је дан био, али када сте га видели, да ли сте имали прилике да видите да ли је носио чинове на униформи, чисто, да ли сте то запазили?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Сада не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили у Суву Реку тих дана?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут отишли у Суву Реку?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је било после погибије команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловића?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ранђеловића, био сам на викенду, када се то десило, значи и добио неке слободне дане, када сам добио критику али сам добио сагласност од свог команданта да продужим тај викенд због здравствених проблема. Мислим да је то било крајем маја, требало би тако да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. априла је Ранђеловић погинуо.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Значи, ја сам био тада у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том временском периоду нисте уопште били у Сувој Реци?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Био сам на сахрани, ја се извињавам, био сам на сахрани у Нишу Ранђеловићу, али из Лесковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, где сте били смештени када сте долазили?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Када сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте долазили у Суву Реку, где сте били смештени?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци било је смештаја у школи, у школи је био смештај, која се налази поред једног хотела, а то је, кажем, било касније. Крушевачка јединица је ту била делом смештена, ту сам био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту била нека редовна смена или не, како је то дошло до тога да дођете у Суву Реку?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Пошто је командант погинуо, мене су позвали од куће и једно време сам био у Ораховцу, а био задужен за извршавање тих задатака јединица које су биле ангазоване на подручју Суве Реке, значи становао сам у Ораховцу, а целодневно проводио време у Сувој Реци. Значи, то је за време, говорим од, нека буде од 01. маја, односно од 01. јуна до 13. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је све касније.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Радослав Митровић је спомињао, он је говорио да је 87. одред био у Сувој Реци, да је то било и 26., да су били смештени у школи, да је ту била смештена лесковачка чета и њен командант Јовановић Богољуб.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци лесковачка чета није била, значи ја сам као заменик команданта због погибије команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало говорите.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Због погибије команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лесковачка чета није била?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци, а која је била?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Крушевачка ја мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нека била чета?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: И делом могуће врањанска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, ја сам Вам предочила, то је његов исказ, када је говорио о 87. одреду, да сте Ви били присутни тада?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, ја сам био, али говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је много касније?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Од јуна, 01., нека буде 01. да сам од тада преузео замену команданта, јер је други човек одређен формацијски за команданта одреда, који је заменио Зорана Ранђеловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила сте користили?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам пуха плавог користио, сада регистарски број не могу да се сетим, полицијско возило пух плаве боје, изузетно плаве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неко возило користили, не мислим Ви, него уопште чета, да ли је располагала неким још возилима, осим тог плавог пуха који сте Ви користили?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То је било на располагању једино возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које возило је возио Ранђеловић?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је прво возио пуха и он плавог, а након тога, неки «Мерцедес».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав «Мерцедес», које боје?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Трула вишња црвене боје, не могу, мислим да је то возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви били заменик команданта 87. одреда, интересује ме, да ли знате, каква је сарадња била између команданта 37. одреда и команданта 87. одреда, дакле, да ли је ту рецимо могао командант 37. одреда да изда неке наредбе команданту 87. одреда, да ли се гледало то ко је старији по чину и како је то функционисало?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Па, не могу да Вам тај део, ја ако сам у функцији заменика, од команданта сам добијао свог, наредбе, значи прво покојног Зорана, затим, сада не могу да се сетим човека који је по функцији био из Ниша постављен, значи ја сам добијао те команде од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто Ви кажете да сте били много касније, нисте били дакле у овом временском периоду који нас интересује овде.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам поставио себи питање, не знам ко је предложио, јер у то време нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Митровић је спомињао и говорио и тог 26., дакле да сте и Ви били ту, лесковачка чета, због тога сте Ви и позвани, али као заменик команданта 87. одреда.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је грешка у времену, значи ја нисам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мени остаје нејасно, кога сте Ви то повели тог 26. на Косово, коју јединицу, ако сте Ви заменик команданта одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 87. одреда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Коју јединицу Ви водите на Косово?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Формално вод из Лесковца, односно чета из Лесковца је придодата том одреду. Кажем, и одговорност комплетна моја је била и за тај део јединице, превасходно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли са Вама иду и други делови одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Управо сам рекао да смо сачекали људе који су дошли из других секретаријата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кога сте сачекали, које јединице одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је из Ниша, Крушевца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, чете?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То су чете?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате јединица од раније на Косову које су већ тамо па им се Ви само придружујете или је комплетан одред тог дана отишао на Косово?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је тада отишао одред на Косово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Комплетан?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Комплетан, значи из Ниша, Крушевца, сада не знам да ли је Пирот долазио до Лесковца и одатле се формирало према Косову.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо чули да су два вода, сада више не знам које чете, још од раније била горе на Дуљу, код Суве Реке, знате ли где је Дуље?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Превој онај?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да су од раније, дакле, од пре почетка бомбардовања, да су два вода била горе на Дуљу?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Управо зато кажем да је део јединица држао територију придодат матичним секретаријатима,

односно полицијским станицама који су обезбеђивали територију и пре бомбардовања, значи они су извршавали те послове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било моје, једно од мојих питања, је било управо у том правцу, да нам објасните, јер Ви рекосте да се делови Вашег одреда придодају, како сте Ви то рекли, матичним секретаријатима?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, ко онда њима командује? Ево, рецимо, неки вод је тамо придодат Сувој Реци, да обезбеђује Дуље, ко командује тим водом?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Тим водом командир вода.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви или начелник ОУП-а у Сувој Реци?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Командује старешина који је са њима тамо, на тој територији коју обезбеђује, ту територију, пут, наводим пример, ако је био ангажован вод на обезбеђењу путног правца, значи старешина је одговоран да извршава те послове и задатке. Нормално, и ја сам обилазио те људе, обилазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Вас питам, да ли је, разумем ја да њима командује ако је у питању вод, да њима командује командир вода, то ја разумем, али ко сада, пошто су придодати матичном неком секретаријату, онда Вас питам, да ли њима командује и начелник тог секретаријата, односно командир милиције?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, командује старешина, старешина значи, непосредно командир вода или командир чете командује тим људима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како су онда придодати оним матичним секретаријатима, шта значи придодати?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Зато што они извршавају послове за потребе те јединице полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ми кратко и јасно одговорите, да ли, каквих командних ингеренција над њима има начелник ОУП-а Сува Река, ако су на обезбеђењу путног правца Сува Река – Призрен?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Нема никакве команде начелник полицијске управе, односно ОУП-а, значи извршавање послова и задатака од стране старешине и полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите, немате питања.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам само једно питање. Ко је био командант Посебних јединица полиције на нивоу МУП-а Србије?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је Обрад.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево чекам да одговори човек.

Адв. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не, не, молим Вас, питање је, да ли постоји командант ПЈП на нивоу, па онда ко је. Тако се поставља питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је командант Посебних јединица полиције, да ли Ви знате?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је Обрад Стевановић.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви одлазили у ОУП Сува Река?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, када сам био тада, у то време.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте одлазили са Вашим командантом одреда?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, командант одреда је био у то време, значи погинуо је.

НАТАША КАНДИЋ: Па, док није погинуо?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Погинуо је, значи, ја сам од 01. јуна до 13. јуна био у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али уопште, да ли сте долазили у ОУП?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ишли на неке колегијуме у Призрен, негде са командантом?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Био сам у Сувој Реци, односно у Ораховцу, већином тамо где сам највећи део времена проводио, а када сам почео да радим тамо, да будем ангажован за ове дане што сам рекао, свраћао сам код старешина те јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви нешто знате о убиству породице Бериша?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Из штампе и телевизије.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте то чули?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Када је писало у штампи.

НАТАША КАНДИЋ: Када је то писало?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Односно, можда најбоље речено оног тренутка када је Чукарић, након хапшења Чукарића.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте тада сазнали?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Тада сам чуо за случај који се води овде у суду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са неким разговарали од оних који су били у Вашем одреду или у 37.?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, кажем Вам први пут сам то сазнао тада из штампе и.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, из штампе, а шта сте сазнали?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Па, да се води поступак.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, о догађају, о догађају?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, не могу да Вам кажем значи различите новине различито пишу.

НАТАША КАНДИЋ: Наведите једне новине, оно што сте Ви сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули? Чули сте да су страдали или на који начин су страдали, да ли сте чули?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То су новине, то је штампа, не могу да Вам кажем, читам «Блиц», читам «Новости», шта ми падне под руку. Ево данас сам купио неке «Газета»,

НАТАША КАНДИЋ: Ја ово питам зато што се овде упорно понавља да су сви сазнали из медија, онда да чујемо шта сте то сазнали из медија и када се постави то питање, онда нико не уме да каже, да нам каже три реченице о томе, о томе шта је то прочитао, шта је то чуо, шта је то видео на телевизији, дајте нам реците, бар сажмите, кажете, читате више новине, шта сте то, шта Вам је то остало у памћењу о томе, ко је убијен, где?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно, не могу појединости да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Питања да ли имате? Изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Рекосте да сте ишли за Призрен преко Брезовице. А зашто?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Због тога што је био најбезбеднији путни правац са кретањем људства.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а сада ми реците.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Услед ратних дејстава, јер кажем Вам, у току, претходног дана је било бомбардовање Лесковца и последице се знају које су биле, а људство је требало заштитити, а то је логика сваког човека да заштити себе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако знате, одговорите ми на ово питање, да ли знате којим актом су регулисани односи ПЈП, у ПЈП и организација ПЈП?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, стварно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам акт.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате Ви организацију ПЈП?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Може само гласније, не чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви гласније, не чује се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате организацију ПЈП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли знате организацију ПЈП?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У ком смислу организацију ПЈП?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Лепо, од чега се састоје ПЈП јединице?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Од полицијских службеника који из.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То су службеници, а јединице да ли знате које постоје?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Од полиције, припадници полиције.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, то су чланови јединица ПЈП, а сада кажите ми, које јединице ПЈП постоје? Који сте Ви одред?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 87.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 87.?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: И 37. одред.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како се зове тај одред 87., да ли знате Ви?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: 87. одред ПЈП.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, али у смислу функције, како се зове?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Појасните ми мало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли има неко слово?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је то територијални одред. Да ли знате, ево каже адвокат, да ли има неко слово, да ли знате које? Овде је било речи о томе да су «А» формације 37. одред, «Б» формације 87.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па, зато што га Ви питате о командантима и о томе, ја га питам сада о организацији, Ви питате, ево колега пита, а он одговара све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, дозвољено, колега Ђурђићу, врло је битно да се сведок изјасни о организацији ПЈП, ево изволите, ево питајте га.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато га ја и питам, е сада ја питам, да ли имају још нека слова одреди ПЈП; да ли имају још нека слова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, видите да не зна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не зна? А команда, командна структура, каква је, да ли Вам је позната?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам заменик команданта био, командант је био Зоран Ранђеловић, покојни.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то све што знате о ПЈП?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: И командири водова, командири оделења, то је формација која.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли је то све што Ви знате о ПЈП организацији?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: То је то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате ништа друго?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Друго не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Друго не знате?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Митровић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу врло кратко, али прво да објасним зашто сам предложио, да сам мало боље тада био у стању да размишљам, јер сам био под разним терапијама, сетио бих се да 87. обично прати где су чете матичне, тако да иду и ове из, где су чете 37. одреда, тако и чета 87. одреда обично прате те своје чете. Тако, моја чета 37. из Лесковца је била на подручју Ораховца и пиротска, тако да је било редовно, нормално, пошто се знају, подручје истог менталитета, старешине исте те полиције, опрема исто из истих секретаријата, значи да иду заједно на истом подручју. Зато је та њихова чета била на подручју Ораховца, јер је и 37. била на подручју Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се сада сетили

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да сам тада размишљао, сигурно би тако било, али сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да, али сам знао да је Боги, касније да је Боги био са лесковачком четом смештен у школи у Сувој Реци, ја лево, само нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Временски период?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно је сведок у праву и ја себе исправљам сада, апсолутно је сигурно то тако тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, није тачно ово што сте рекли да су 26. да су ту били на тој локацији?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али, 26., ово што смо већ јуче утврдили, да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање сада за сведока?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То сам хтео да појасним, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да појасним што је господин Крстајић питао, два вода или можда и његова, сада ћу питање, да ли је комплетна лесковачка чета кренула тог дана или је можда један вод или два био на подручју Ораховца, ето питање.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим, ја бих то рекао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја претпостављам да је могуће да је био, када су вршене те редовне смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам га и питала.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то биле редовне смене, да ли је кренула цела чета, видите да ништа није знао да каже.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ти водови, да ли су у питању један, два, имали су део команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, поставите питање сведоку, немојте Ви објашњавати, Ви сада објашњавате шта је он хтео да каже.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Обично неко из команде, да је ишао са њима, тако да они нису били апсолутно самостални, значи имали су опет неког командира, то сам хтео да појасним, мислим да је битно. Нисте могли да се сетите име команданта касније који је из Ниша. Да ли смем да кажем или да га питам, да ли је то био Станковић Миодраг, «Брус Ли»?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, нисам могао да се сетим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли можете њега да опишете сада овде овако, колико се сећате, у том тренутку?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Па, могу – кратко подшишан, црн, треба да има нешто карактеристично, уши, прилепљене или би тако требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је висок?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Височији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам око 180.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је вишљи од Вас?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Требало би нешто мало вишљи од мене.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекли сте кратко ошишан. Да ли је просед, карактеристично?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Црно, а кроз косу бело?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Знате ли, шта је он возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Говорим, када је он одређен за команданта, био је значи у Ораховцу заједно са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али док није распоређен за команданта, где је био тих дана?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли је био уопште ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У јединици.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 24. смо заједно изашли из касарне према мојој команди. Значи, био је у соби до мене, 24. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање за сведока, питање за сведока.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, то је опис тај. Да ли можете да опишете свог команданта, покојног Зорана, како је он изгледао?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Црн човек.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је нижи од мене, да ли је нешто ето, јуче је један сведок говорио да је би нижи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, пустите га нека каже.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, мислим због, утврдићемо то, само.

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Не би се рекло, можда је моје висине, можда је мало сувљи, ја сам пунији, значи сувљи, кошчат човек, шта да кажем друго.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли имате још питања? Нема питања. Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Ако могу да замолим да поздравим и тог полицајца који је, ако је овде присутан, пошто се нисам снашао да видим све и ове Митровића и остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам конкретно, да ли имате сада нешто још да изјавите?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Немам друго ништа, немам ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове доласка, долазите из Лесковца, аутобусом?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: Јесам, снашао сам се за превоз.

Сведок тражи трошкове на име превоза.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.600,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то покрива Ваше трошкове? Добро, хвала, можете ићи, можете проћи кроз онај део, па се поздравите. Хоћете позвати, молим вас, сведока Витошевића. Добар дан, господине Витошевићу.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да стојите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите столицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Витошевићу, реците нам Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Витошевић Добривоје, хоћу ли одмах и остале податке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: 21.04.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У Ораховцу, СО Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Југомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сада тренутно је у Новом Саду, ул.Молијерова бр.6/8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Господине Витошевићу, Ви сте позвани у својству сведока. Према Вама је обустављена истрага.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25. априла 2006. године, ја само могу да Вам дам упозорења да сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је

кривично дело. Дакле, све што будете изјавили, то се не може користити, односно у смислу да ћете изазвати понављање поступка које би било на Вашу штету, разумете? Значи, поступак је обустављен, значи све што будете изјавили, било какав исказ будете дали, то неће изазвати никакво понављање поступка. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесам разумео, али хтео бих само као неко подпитање да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ако сам већ ослобођен, колико сам користан као сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у том својству и позвани као сведок, а колико ћете бити корисни, то ћемо проценити.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро.

Сведок упозорен, опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само процесно, исказ сведока Витошевић Добривоја, својевремено је био издвојен из списка, јер у међувремену постао окривљени, тако да би ми тај исказ који је дао на записнику као сведок, вратили поново у спис. Да ли тражите можда да вам се доставе фотокопије тог исказа сведока, да ли хоћете да направимо једну паузу? Хоћете паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у спис врати записник о саслушању сведока Витошевић Добривоја од 17.06.2005. године, а који је издвојен из списка предмета Ки.В. 9/05 од 26.10.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви разумели, када сте постали, када сте добили својство окривљеног, из списка је издвојен тај Ваш записник где сте дали исказ као сведок. Е сада, пошто сте поново позвани у својству сведока, дакле нисте окривљени, сада враћамо тај Ваш записник где сте дали исказ. Ето, то је једина та процедура да не бисте били у некој недоумици о чему се ради. Да ли Вам је потребна, изволите.
АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја сам у недоумици, немам ништа против, али не знам какву одлуку судско веће доноси сада на одредбама код то

Законика о кривичном поступку, о враћању. Решење је правноснажно, записник је издвојен из списка предмета, која је то одлука судског већа којом се то сада враћа и на основу којих одредби ЗКП-а, ништа друго, само толико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете, не могу Вам дати објашњење сада, како, на који начин, враћа се, јер је био већ саслушан у својству. Ево, донели смо решење, ево управо сам дала и образложење, управо сам дала образложење. Дакле, у време када је била покренута истрага, били сте у својству сведока, када сте постали окривљени, то је издвојено, поново Вас испитујемо у својству сведока, враћамо Вам тај записник. Изволите.

АДВОКАТ ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, лично сматрам да је колега Бирман у праву. Да не бисмо улазили у ту процесну сада заврзламу, доношење решења без законског основа, а видећете да га нема, не можете заснивати овакву одлуку на некаквој судској пракси, за коју ја не знам. Знамо шта је извор права у нашем законодавству, такве одредбе у Законику о кривичном поступку нема, то одговорно тврдим. Ко је зна, нека ме поучи, ја ћу бити захвалан, за враћање правноснажно издвојеног записника из списка. Оно што би Ви данас могли да учините, ја то предлажем, управо сам због тога и хтео да Вам кажем, то је то, да издвојите из списка његов записник који је дао као оптужени, јер се сада саслушава у својству сведока, а пошто је сведок већ ту, изволите саслушајте сведока. У чему је онда сврха издвајања или враћања или било чега другог, мислим да нема апсолутно потребе за тим, а ако Вам се укаже потреба на неким разликама, Ви му можете увек постављати питања, користећи те записнике, али их не директно предочавати ни на било који други начин. Односно, Ви знате садржину његових изјава, према томе, Ви то можете користити у постављању питања, али их не можете предочавати, не можете користити, никакве разлике нема, само ћемо ући у једну процесну заврзламу која, верујте ми да нисте у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да направимо паузу да се Ви упознате са тим записницима?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако Ви доносите одлуку да се отварају, онда нам треба, али Ви прво треба да одлучите, доносите одлуку и на основу ког члана доносите одлуку, да би могли да нападамо после ту одлуку када дође време или да донесете одлуку. Ви не можете без одлуке да отворите то и да нам поделите, прво морате.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

НАСТАВЉЕНО у 15,55 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Витошевића, молим вас. Да ли сте добили сви ове записнике?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ако добро разумем, Ви сте одлучили да вратите овај записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имајући у виду законом регулисану строгу форму и процедуру о издвајању записника из списка одређеног, његовом печатењу, одлагању, начину чувања и свега, следеће питање, откуда Вама овај записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви мене питате?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, откуда суду овај записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене питате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Откуда већу записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то судски записник?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас, откуда Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не можемо тако да разговарамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је једно, друго, предлажем, односно тражим писмену одлуку, писмено образложену одлуку, решење којим враћате, односно доносите одлуку да се отвара правноснажно издвојен записник из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Такође предлажем да се и овај сведок не саслушава до тог тренутка.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Председнице, да ли могу само две речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, веће се само консултује поводом предлога браниоца оптуженог Митровића, а везано за саслушање сведока, да ли ће се данас саслушати или не, у том смислу.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Одлучите у вези тога, нешто друго, ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Изјава која је била издвојена, а коју треба сада да користимо, по чл.178. став 2 – издвојен у посебан омот и код истражног судије је од осталих списа и не може се разгледати и користити у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ:Значи Ви сада ако донесете одлуку да се користи, значи треба од истражног судије да добијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дат је налог истражном судији, постоји налог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када је дат налог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, судија, немојте, Ви сте овде нама пре двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви сада мене да прозивате овде, молим Вас седите, нећемо на тај начин.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја Вас не прозивам, ја само стављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ставили предлог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви одлучујете, мени дозволите да ја завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, пре двадесет минута, Ви сте донели одлуку да се ово користи, па сте направили паузу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И ако Ви кажете да сте у року од тих двадесет минута од истражног судије ово добили тај записник, ја се слажем, прихватам то. Али, ја бих Вам предложио једну ствар – ово је сведок кога ми не можемо завршити данас за сат и по, да Ви почнете његово саслушање као сведока за кога немамо никакву препреку законску. Ову одлуку сте донели и ако хоће неко у међувремену да се жали на то нека се жали, отићи ће па ће одлучити и који је основни и који није, па ћемо онда ову одлуку, а ово нећемо да му презентирамо до тада, наставићемо са њим у септембру сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда никакав проблем. Никакав проблем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим да је то једини начин да избегнемо процесну ситуацију у којој смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Добићете писмену одлуку и све.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи да му сад не предочавамо, док саслушавамо, донесите писмену одлуку, ко ће да се жали, жалиће се, постаће правноснажно до следећег главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је мој предлог а Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Витошевићу, од почетка бомбардовања од објављивања ратног стања 1999. године, где се налазите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам Вас разумео добро, од ратног стања, где сам се налазио? Мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања, где сте се налазили 1999. године, почетак 1999. године?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам, када сам избегао са Косова, наставио сам са радом у Секретаријату у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, март 1999. године?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А март?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Налазио сам се на свом радном месту у ОУП-у Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били, коју функцију сте обављали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам био у функцији начелника ОУП-а Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су Ваше дужности биле као начелника ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, ја сам то и оно у фази истраге, истакао да моја функција када сам постављен за начелника, није била командна, него руководна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи руководна?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сада ћу Вам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то у пракси реализовали, руководна функција?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Када сам, пре него што сам био постављен, позвао ме начелник Секретаријата у Призрену и предложио ми да прихватим то радно место и ја сам одмах њему рекао да не бих могао то да прихватим, из разлога што не познајем послове униформе, јер то је мали орган, ту отприлике, како би процентуално рекао, 80% је ту људство у униформама, а 20% отпада на тај цивилни сектор. То су те помоћне административне службе, личне карте, пасоши, возачке дозволе и још неки ти «голи» административни послови. Он ми је рекао «твоје није да водиш униформу, твоја је функција руководна, у смислу да представљаш орган пред цивилним структурама у месту, у граду», да не кажем, то није град, то је једна мала варошица, Сува Река. Ето, у томе је била моја функција, значи да представљамо орган, ОУП Сува Реку пред тим цивилним структурама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви у том смислу имали неке колегијуме, да ли сте имали неке радне састанке, јутарње колегијуме?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја ћу да кажем, колико се сећам, мада ми је здравствено стање доста нарушено, ја сам имао две операције катаракте, оперисао сам и једно и друго, ја сам прошли пут овај истражном судији показивао и отпусни лист, онда сам имао инфаркт и сада често имам те појачане аритмије, али ето, стицајем околности, и син ми је апсолвент на медицини, па ми ту мало помаже и психички, што кажу и стручно. Сада сам заборавио где сам стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегијуми.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мало, е око тога смо кренули, око колегијума. До објављивања раног стања, ја сам имао, да их тако назовем, тако сам се и у фази истраге изразио, те мини-колегијуме, где је поред мог људства, командира ОУП-а, повремено заменика или помоћника, у том периоду до значи објављивања ратног стања, имали смо и упућене јединице из МУП-а Србије и ти руководећи људи из тих јединица били су у обавези да присуствују колегијумима. Значи, ту је био командири чета, али су они повремено боравили, када је командир крушевачке чете био код нас присутан, овај други је био у својој јединици у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, говорите по именима?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Исто командир чете, када би Сикетић био код мене, покојни Горан Величковић, он је био, радио је редовне послове у свом Секретаријату у Прокупљу. А онда су рокаде прављене, Горан би дошао у Сувој Реци, а Сикетић се враћао за Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Онда командири 87. одреда, значи те позадинске јединице и они су исто боравили доле и они су били у обавези, то је био Миле Гркајац испред крушевачке јединице, а овамо ову другу је овај претходни Боги долазио повремено, покојни Зоран Аранђеловић је био, не, пардон, Зоран је био командант, Зоран је имао обавезу према Секретаријату доле, код мене није долазио, само повремено када је долазио јединицу да обиђе. Међутим, кажем, са, то је била та ситуација до објављивања ратног стања. Када је ратно стање објављено, све те старешине, почевши и од мог командира, све је то повучено у неким својим штабовима, а моја обавеза, значи није више у функцији ОУП-а, него ја прелазим са обавезом да присуствујем седницама Општинског штаба цивилне заштите као члан тог штаба, тако да од тог дана ја више нисам имао неку праву информацију са терена,

било да су у питању нека борбена дејства или било шта што се дешава на терену, осим оно што ме је извештавала дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што Ви кажете да су били повучени у овим штабовима, почев од командира, који су то штабови, на који штаб мислите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сада ја не знам, они су имали неке своје штабове, значи нису били у обавези физички да долазе код мене да се договарамо и нису имали то службено својство да ме извештавају са стањем на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то мислите на ове јединице које су дошле на испомоћ, да су оне биле повучене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, дакле, од објављивања ратног стања, да ли сте Ви као начелник ОУП-а, добили неко упутство о поступању са цивилним становништвом?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па, да Вам кажем, ја се не сећам стварно, да је нека прецизна информација била око тога, али повремено су долазиле неке депеше око тог поступања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на који начин?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сада не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да треба поступати са цивилним становништвом, да ли можете да се сетите, било какве депеше, где је назначено како, на који начин обезбедити становништво?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па, да Вам кажем, то је у смислу пружања неке помоћи, хуманитарне и тако у том смислу, што смо и ми поштовали на терену. Ја сам имао прилике да гледам ти збегови када су ишли од стране албанског становништва, да им је често полиција пружала ту помоћ, дешавало се да су многи, овај, дехидрирали, остали без воде, онда им је храна дотурана и тако, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у униформи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у униформи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам у цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви били све време од објављивања ратног стања у станици полиције?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту некада и спавали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, повремено када бих проценио, јер да Вам кажем, мени је породица живела у Ораховцу. То је даљински педесетчетири, педесетпет километара од Суве Реке, значи морао сам да прођем Призрен град, па да одем до Ораховца и имао сам две ратне зоне, значи морао сам да прођем ратну зону Суве Реке кроз Призрен, у Призрену још нису била нека јака, појачана дејства, да уђем у Ораховац у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, какво је стање било у Сувој Реци од објављивања рата, да ли је било пуцања, да ли је било неких активности, да ли је било припадника ОВК, какво је стање било?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па, да Вам кажем, ко је то могао да зна праву истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мислим само на Суву Реку, град Суву Реку, не околину, него у самом граду Суве Реке, какво је стање било?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сува Река је била изузетно пуна с тим терористима који су били за нас невидљиви и непосредно испред рата баш смо имали убиство двоје браће у селу Мушотиште. Чини ми се то су, не могу сад да се сетим имена, два брата Михајловића погинула, али страховит је притисак на нас вршен из разлога што је било много отмица српског становништва. Ја мислим да у оној предратној години имали смо негде око 30 отмица на подручју ОУП-а Сува Река. И да вам кажем, као одмазду за то на мене је страховит притисак вршен где сам два референта у органу имао два Албанца. Значи, референт за личне карте је био Агим, не могу да се сетим сад презимена, није битно и Бесник Шкурти је био инспектор за возачке дозволе и страховито је на тим састанцима у том штабу цивилне заштите вршен притисак на мене, стално су ми говорили зашто ти људи раде, они убијају, отимају и наше људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли сте Ви имали неки случај, неки инцидент у Сувој Реци тих првих дана од објављивања рата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да ли сам имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у самој Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: На које мислите инциденте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било како, да ли је било неких убистава, да ли је било неких активности, да ли је било неке пуцњаве у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Убистава неких терориста било је, убистава терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то евидентирано негде?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А да вам кажем, само да вам објасним. Ја у мирнодопским условима имао сам два инспектора, имао сам малтене да кажем ту оперативу, криминалистичку оперативу, имао сам крим. техничара, оперативца за привредни криминал и оперативца за тај класичан криминал. Међутим, у годину, у ратној години ја те оперативе нисам имао, инспектор по привредном криминалу је напустио службу, отишао за Београд, с породицом се одселио, а инспектор по класичном криминалу зато што су два брата била у полицији, начелник секретаријата у Призрену омогућио му је да не би две њихове супруге, његова и његовог брата биле саме жене дозволио му да ради у Ораховцу, тако да сам био без те оперативе и кад год се нешто било десило увек је увиђај вршила екипа одозго из Призрена, из Секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно сам Вас питала каква је ситуација била у Сувој Реци јер је Зоран Сикетић овде рекао да је Сува Река била углавном мирна, да нису нека дешавања баш била?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па није баш тако. Ја ћу вам рећи друго. Моја је обавеза пошто сам био добар познавалац тог криминала, зато сам и постављен на то радно место, с обзиром да нисам имао оперативце, нисам имао оперативу, пошто је и албанско становништво доста њих напустило, неко је отишао у Албанију, неко у Црну Гору, у Македонију, где су све одлазили, те куће су њихове биле напуштене, било је тих крађа по кућама и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су биле те куће напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам 50 притвора имао против наших Срба цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте приметили да су те куће напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па то је та година кад је, ја датумски стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим датумски?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам буде репер објављивање бомбардовања 24. марта, да ли су у том моменту већ биле куће напуштене или нису?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Реците ми само овако. Да ли знате где су ове јединице које су дошле на испомоћ, где су све биле смештене у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па прво је било, та предратна година биле су смештене у хотелу колико се ја сећам, а они су и два или три жестока напада имали у хотелу «Балкан» у Сувој Реци. Међутим,

касније када је погођен Секретаријат у Приштини, онда је циркуларна депеша нама дошла да се измештамо по приватним објектима и кућама и ја мислим да су они прво били у једној основној школи, не знам тачан назив, то је та школа била основна у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Вук Карађић», је ли то, је ли то «Вук Караџић» основна школа?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, вероватно. Е, задњих дана мислим да смо информације са терена и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта задњих дана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Задњи месеци оно рата, задњих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте задње дане, него говорите о овим ратним, почетком рата, у основној школи, где су још били? Јесу ли били по приватним кућама кажете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесу касније по приватним кућама, јер смо добијали информације са терена да ћемо бити бомбардовани, па смо морали да се измештамо и по приватним кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви закључили неки уговор са «Балканом» о смештају и о исхрани полиције?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте. Пардон, погрешно сам. У ствари добро рекао сам у хотелу да су били, ми смо имали уговор с њима. Сећам се да сам ја те фактуре потписивао за смештај као и за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од објављивања бомбардовања они су се дислоцирали? Да ли је неко остао, неке јединице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу сад да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су још јединице биле у Сувој Реци, да ли је било припадника Територијалне одбране?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Територијалци су били посебно одвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: И они су по школама, то је било месно становништво Суве Реке и околних села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По школама, којим школама? Јесу ли били по основним, средњим, где су били?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је једно време да су били у средњој, нисам сигуран, не могу да се сетим. Да вам кажем толико је тих догађања било свакодневно да се ситуација из сата у сат мењала, да човек није могао, толико смо тих дешавања имали да стварно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где су била све осматрачка места? Како је била обезбеђена Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не бих о томе, нити сам стручан за ту војну стратегију и доктрину, нисам то познавао и нисам у томе учествовао и не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нисте стручни, али да ли сте видели, физички да ли видите где су обезбеђена била?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја знам да је било једно такво место било, чини ми се код «Метохија вино».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на управну зграду или на винарски подрум?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Винарски подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винарски подрум? А шта је ту било, осматрачко неко место?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Неко као осматрачко место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, да ли су били постављени негде снајпери, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам за то, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је било осматрачких места на звонику? Не знате ни то, нисте имали прилике да видите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Ево сад први пут чујем од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите обезбеђење преко пута полицијске станице у тим неким кућама?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се сећам да иако смо били измештени ми смо наше страже имали у обезбеђивању нашег објекта, ОУП-а иако смо били измештени, јер нешто од те технике нам је било остало, а и сећам се да сам се ја начелнику имао у обавези предвече негде да се јавим у секретаријату, да га известим у току дана какве су активности моје испред штаба цивилне заштите биле и морао сам значи да то извештавам овом специјал везом и морао сам да одем у ОУП горе и сећам се да су горе били полицајци који су чували тај објекат, а нормално кад год би што кажу кад би авиони прошли они су се склањали у тим приватним кућама, албанским тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело измештање, где су биле локације све?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам сад поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте споменули, али конкретно да ли знате где је, јер овде се конкретно спомињу места где је била дислоцирана станица?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја знам да смо у некој приватној кући били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та тачно приватна кућа, да ли можете то?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је било доле негде испод моста у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте још?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Били смо у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, шта је прво било, да ли је прво приватна кућа па Дом здравља?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Прво је Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је било Дом здравља?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте. Па смо добили информацију да ће да нас бомбардују, онда смо се изместили у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази дежурна служба?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Дежурна је исто у тој кући приватној где смо били, нама је ту функционисала и дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у контакту са дежурном службом, да ли сте имали прилике да видите књиге дневних догађаја?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То су ме дежурна служба извештавала ако је нешто ново било, ако је нешто пооштрено, нека циркуларна документација из МУП-а ако је дошла, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали како се направио дневни распоред рада и ко је то радио?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам. То је био посао униформе, не бих хтео јер стварно нисам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у полицијској станици постојао притвор?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем, сећам се да смо имали једну просторију за привремено задржавање. То је значи та просторија функционисала на сат, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана од објављивања бомбардовања имали неко лице које је било задржано ту?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, али било је случајева на пример да смо по политичком криминалу, да се у некога нешто сумњало

да се то лице ту доводило, она кратка испитивања и онда се то лице депортовало даље по линији рада према секретаријату доле у Призрену, да ли је било предмет обраде у Државној безбедности или по линији неке врсте криминалитета онда је одвожено доле у секретаријат у Призрену. Није нам се дешавало на пример да то, није ни било услова у тој просторији да то лице ту проведе ноћ или дужи период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се полиција хранила?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је све било пролазно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција где се хранила?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У «Балкану».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Балкану»?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у оквиру полицијске станице имали неку просторију да се дотурала храна или?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали ништа? Да ли знате где је била смештена Мисија ОЕБС?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да су у некој приватној кући. Ја нисам био у обавези код њих да одлазим, а они су код нас то, то смо законску обавезу и имали да их примамо код нас у одељење и да им пружамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли знате, да ли сте чули где су све били смештени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Чуо сам у некој приватној кући, у некој албанској приватној кући. Ја сам често с њима и у хотелу неке прославе смо и заједничке имали, имали смо изванредну сарадњу, међутим, у тим, ту где су они радили у тим просторијама ја никад нисам боравио нити сам одлазио, јер чисто смо придржавали смо се онога што нам је речено по инструкцији шта треба да радимо с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за страдање породице Бериша тад у то време?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Ја о тим масовним убиствима, као што сам и претходно рекао, ја сам тек кад смо избегли у секретаријату, на подручју Србије тек сам тад чуо да се та убиства десила. Да вам кажем, нисам ни контактирао с никим да се распитујем. Кад сам већ чуо да се о томе шушка, у ствари шушкано, јавно се и причало по медијима, да будем искрен ја нисам хтео ни да контактирам ни командира ни никог јер се и тад причало, нисам хтео једноставно да навлачим сумњу да ја нешто знам око тога и да се интересујем око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то шушкало?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је већ онај период кад смо се ми изместили на подручје уже Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви познавали некога из породице Бериша?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја ћу вам рећи једино кога сам знао онако најискреније, да вам кажем ја сам живео у Ораховцу, а цео радни век сам малтене провео у секретаријату у Призрену и 1986. крајем сам дошао да радим у ОУП Сува Река у својству начелника ОУП-а, тако да. С обзиром да сам путовао, ја нисам имао времена да се дружим сад са цивилима из Суве Реке. Како сам рекао 1996., непосредно испред рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јашара сам познавао, он је на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пумпи? Да ли сте га виђали тих првих дана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем, ја сам га виђао и с њим сам изванредну сарадњу имао, он је изванредан човек био, стварно кад-год би му рекао било је ту случајева неке породице крену према Приштини, немају горива, ја сам имао његов кућни број, окренем га, Јашар би дошао, отворио би пумпу, поделио гориво и на штабу десило се њега више нисам гледао, питао сам, сад не могу да се сетим ко ми је тамо дао одговор, као да је он смењен из објективних разлога. Е сад, какви су разлози били не знам. Ја нисам ту могао да померам да уградим нашег човека да ради, то су општински органи, ваљда извршно веће, ко је с тим руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ни тада нисте чули шта се догодило са Јашаром?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Абдулаш Ељшани?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је др Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Е Бобана сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Бобан је био директор Дома здравља и претходно је био председник Општине, али у том периоду није био, био је директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он представљао неки ауторитет, да ли је био нешто?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, ауторитативан је страховито био и код албанског живља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тих дана виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем тих дана, то је ето од марта месеца?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам га виђао малтене до његове смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио униформу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, јесте носио је. Ја мислим да је носио, он је био у Територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, пошто сте Ви били кажете у штабу цивилне заштите, да ли сте Ви чули уопште на тим неким састанцима да ли је било сакупљање неких лешева по Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ништа око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа о томе није говорио?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нећете веровати али стварно је истинито и тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нишавић Милован?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам. Нишавић Милорад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Крстић Мирослав?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим, не знам, можда и познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер они су говорили о томе да су чули да је Јашар убијен.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се одвијали ти састанци при штабу за цивилну заштиту, чему сте Ви, која је тема разговора била?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад ћу вам рећи, нећете веровати можда и мало поразно делује и мени је тешко падало, главна тема нам је било прикупљање стоке, јер се мислило о исхрани тог становништва с обзиром да је ратно стање било, ништа није радило, ништа није функционисало и икс пута ме је начелник и баш ми је акценат давао из секретаријата, баш сам чини ми се у тој изјави коју сам задњу дао, сећам се да ми је тада рекао председника општине под руку и заједно на терен да се прикупља стока. Онда било је различитих проблема тог становништва у тим ратним условима, није било струје, па сам ја морао да користим свој ауторитет да јурим доле по Призрену да зивкам директора да ургира да се отклоне неки кварови на подручју

варошице Суве Реке и околних села и сијасет таквих проблема који се у ратној ситуацији дешавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви самостално обављали посао начелника ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, од дана бомбардовања мени је у послу са истим овлашћењима испомагао колега Милутин Миљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Како је дошло до тога да он дође из Призрена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је начелник секретаријата одлучио, ја не знам из којих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате тачно када је он упућен код вас, да ли је то било пре објављивања ратног стања или после?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим. Стварно око датума не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте датума, нека Вам буде нека смерница, значи да ли је било пре или после од објављивања?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим. Не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какву сте сарадњу имали са њим?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Изузетну. Ја сам са свима имао добру сарадњу. Никад у конфликту ни са ким нисам дошао, ни са руководећим органима, да не причам са обичним полицајцима и из упућених јединица као и са својим и руководним и обичним саставом полицијским, никад проблема није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознати у то време, ратно време како је функционисао увиђај?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Да сам ја имао, знао за тај увиђај вероватно бих имао комплетну представу о тим убиствима. Мене нико о томе није известио, никакву информацију нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али уопште не морате конкретно за овај догађај, ако нисте чули, да ли сте уопште били информисани о неким увиђајима да су обављани, да су излазили на терен тих дана, да се нешто дешавало?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Баш не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за активности 37. одреда од 25. марта?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том потезу Сува Река – Ораховац?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем та дејства и како су они стручно називали чишћење терена је нон стопо било, где је ко и

где је одлазио, колико је остајао, ја о томе никакву информацију нисам имао. Ја вам кажем докле год, до објављивања ратног стања приступачне су биле те информације са терена, међутим од објављивања, ја стварно никакве информације око тога нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли имали сарадњу са «Б» одредом, са 87. одредом?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Е имао сам повремено код мене је долазио Зоран Сикетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је први пут од објављивања тог ратног стања, када је дошао, да ли сте му давали неке инструкције, неке налоге, како се одвијала та сарадња?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем мени је најболније било и далеко од тога да ја не би реаговао, да сам сазнао за та убиства, то мимо сваке памети, али мени је најболније било и што су те куће приватне палили, ја сам ту највише утицаја код њега имао и стално сам му то говорио Зоки водите рачуна немојте куће да палите. Ето тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу немојте куће да палите, зашто Вам је то баш пало на памет да кажете немојте куће да палите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зато што куће су биле напуштене, албанске куће које су биле напуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су напуштене биле те куће и зашто су напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја не могу датумски сад да Вам то објасним, не могу да се сетим, стварно је толико је дешавања било да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али шта Вас је нагнало да кажете немојте куће да палите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како шта ме је нагнало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је нагнало то да кажете немојте куће да палите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па нисам волео да се стварају проблеми без проблема малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли се питали зашто су те куће напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Одакле сам знао, нисам знао зашто су напуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли коментарисали? Знали сте да су напуштене, а да ли сте уопште разговарали са неким због чега зашто су те куће напуштене, где су ти људи отишли? Чије су то куће?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па да вам кажем, то је ратно стање, то је бежанија са свију страна била, било је случајева кад су наши људи из Суве Реке, наше Цивилно становништво одлазило по Србији, комплетно са породицама и тада су куће исто биле напуштене и тад смо морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете и српске куће су биле напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле албанске куће напуштене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: И албанске нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли сте Ви видели запаљене куће, кажете да сте давали налоге Зорану Ранђеловићу.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не Ранђеловићу него Сикетићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ранђеловићу, него Сикетићу да сте давали налоге да се не пале куће.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам ја налоге, нисам ни имао то службено својство да му наредим да то не ради. Чисто у том контакту нашем другарском малтене. Ја својство службености према њему нисам имао да му нешто наредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да су биле тих дана неке куће запаљене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја нисам излазио по терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте излазили.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте излазили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тих дана било пљачкања тих кућа, напуштених кућа?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам у старту рекао ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, Ви сте начелник, Ви сте начелнико ОУП-а, је ли тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први човек у Сувој Реци, је ли тако, просто је мало нелогично да Ви ништа не знате, а толико се тога дешавало, знате.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: И мени је испало нелогично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите у Штабу Цивилне заштите постоје људи који говоре били су скупљали лешеве, знате Крстић Спиру?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега Станисављевић је упутио да иде у један локал да скупља лешеве, па је на Рештанском путу скупљао, па тачно опредељује где, разумете, а Ви сте у Штабу Цивилне заштите.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Никад то, ама да вам кажем, никад није поменуто на том штабу о тим лешевима да је неко информисао око тога. Ово могу да се закунем у тог сина јединца којег имам, да никад таква информација званично на штабу није процурела. Да ли се то, они се међусобно познавали, то је мала била средина, ја сам био странац, малтене у тој средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте Ви средства везе користили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам редовно путовао кући. Ја сам имао, имао сам и моторолу и ове службене телефоне које сам користио у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте имали ту отворену радио станицу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја да Вам кажем те радио станице су биле испрограмиране, на којим ће каналима да раде. Били су и посебни ти ратни канали које ја нисам имао, тако да нисам могао да се информишем о ситуацији на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако је «Б» одред, 87. одред на територији Суве Реке, да ли сте Ви у контакту са командантом 87. одреда?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са командирима да буду, јер они су упућени је ли тако, на Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Команданти са мном, ја вам кажем од како је престало, од како је објављено ратно стање, они више нису имали обавезу према мени никакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ни за увиђај који је био тих дана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Ја сам то и у претходној изјави исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке контакте са командиром станице, Репановићем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ми смо се овако повремено виђали, али око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овако, ништа.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите се и у то ратно стање?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав разговор нисте имали на некој релацији?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедности Суве Реке, ништа. Ко је био одговоран за резервни састав?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Резервни састав је водио Ненад Јовановић ја мислим. Помоћник командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Нишавић Милорада виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Он је био деташиран испред Службе државне безбедности, он је физички био присутан ту код нас, ја му нисам био претпостављени старешина јер је он свог по линији рада, свог старешину је имао у секретеријату, доле у Призрену. Ми смо Државној безбедности, као сервис пружали те информације то што смо имали, међутим он није имао ту обавезу повратну информацију нама да доставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тих дана виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ми смо се вероватно повремено и виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у униформи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам да је он носио униформу, не знам можда и грешим, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке локаторе да су пронађени у неким приватним кућама, да ли сте имали прилике то да чујете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. И то се не сећам, нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вељковић Велибор?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Њега сам се и прошли пут кад ме је судија Дилпарић питао, сетио, случајно сам се сетио и онако упечатљиво ми је остало то кад ми се једном командир пожалио на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па у смислу као да он је страховито био истраумиран и да није знао где да га распореди, на којим задацима да он ради, ето то се сећам да ми се командир пожалио једном кад је он дошао из Секретеријата кад су га послали да ради код нас.

Знам да је неки ћата био, неке административне послове је радио за униформисане је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су били неки пунктови?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ти пунктови и када је људство било упућено?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је према селу Рештану, знам да су доле имали неки пункт и чини ми се овамо према Призрену доле и доле је још један пункт био, та два пункта знам да су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Рештане, село Рештане ко је држао село Рештане, је ли то полиција држала локална или ови који су били упућени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не знам, то су они, некад је удвојено било, мешовите екипе су биле, како су ја не знам, то је вероватно командир и руководећи људи тих упућених јединица то они су се заједно договарали, сачињавали те екипе које су радиле на пунктовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно био надређен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мени је непосредно надређен био начелник Секретеријата у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку обавезу или дужност да информишете о стању у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам га, кажем информисао редовно о Штабу Цивилне заштите, од кад је ратно време кренуло, јер сам тамо био ангажован, искључиве информације сам достављао око рада штаба и активности Штаба Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тог типа?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само тог типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које возило сте Ви користили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам имао «Заставу» беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште, да ли сте чули да ли је било неких дешавања 25. марта, овде смо чули да је било неких активности, да је било пуцања да је било чак и повређених, да је 26.марта било страдалих у околини Суве Реке, да ли сте то имали прилику да чујете?

Да ли Вас је нешто дежурна служба информисала?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је био тад у дежурној служби?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад ћу вам рећи, шеф смене дежурне службе сећам се лепо кад смо на почетку давали изјаву у УБПОК-у заједно смо долазили одоздо из Крушевца, Гогих Милован, и

сећам се лепо како смо пошто смо заједно путовали добили смо возило из призренског секретеријата који је измештен у Крушевцу, и баш сам га том приликом питао Гогићу, први пут кога сам неког питао везано за та дешавања, да ли ти имаш неку информацију пошто си био у дежурној служби, он ми је рекао «начелниче ја немам везе са тим убиствима». Ето тога се лепо сећам кад смо долазили у УБПОК у Београду овде да дајемо изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете познајете Митровић Радослава, је ли тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Радослава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је овај командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. одреда?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио код Вас од објављивања бомбардовања, да ли је долазио код Вас, да ли сте имали неке састанке?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем, колико се ја сећам, ја сам њега имао прилике два пут да видим за читав тај ратни период и то је први пут било када је његова јединица када су ти упућени радници дошли у Сувој Реци и он је тада дошао да се упозна са мном, поздравили смо се и сећам се онако као кроз маглу да је једном приликом свраћао у органу, са терена, вероватно су нека дејства изводили и свратио је код мене онако у пролазу, само се поздравио и отишао и ја га више нисам имао прилике да видим. Да вам кажем ја можда и по функцији сам много нижи био у односу на њих, он је ипак био командант Нишког одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он могао нешто Вама да нареди?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да сте били по функцији нижи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја сам искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао он нешто Вама да нареди?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам искључиво имао, подређен сам био према начелнику Секретеријата у Призрен, он са мном није имао никакве контакте нити нека службена договарања, е какав је однос био са командиром то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате однос између команданта 37. одреда и 87. одреда?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упознати?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем, ја сам такав човек по природи, волео сам да испоштујем да одрадим оно службено које су моје обавезе, тамо се нисам мешао. Ја сам се мало више приближио Зорану Сикетићу јер је он ето тако тражио неке савете с обзиром да се радило о млађем човеку, да је дошао из нове средине, није познавао доле услове у тој средини на Косову, ето њему сам у смислу тих савета пружао ту помоћ, иначе са осталима нисам имао неки контакт, јер нисам имао службену обавезу према тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Познајем га онако јер је он из тог мог краја, отуда, онако сам га познао, а као радника свог веома мало јер је он непосредно испред рата дошао код нас да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, знам да су га звали «Јајце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава да ли знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само онако из виђења сам Мирослава познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зорана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зорана сам имао један контакт јер је на пумпи радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тад кад сте га на пумпи како је изгледао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па онако мало је ја мислим вишљи од мене, био мало пуначак, колико сам запамтио тај лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио униформу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим. Ја мислим да он није био, он није био наш резервиста, мислим да није носио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био он?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је припадао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не знам општинари су га поставили да ту ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато да су неке колоне Албанаца напуштале ту регију Суве Реке?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да их видите да су колоне напуштале?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам једну колону имао прилике да видим, то су ратна дејства била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када? Можете да определите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите када би то било? Не можете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја вам кажем око датума стварно, вероватно су и ове болести утицале и ове породичне трагедије које сам имао, тако да стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за убиство Богдана Лазића?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад не могу да се сетим његовог убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни њега не можете да се сетите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја се сећам браће Михајловић, тога се сећам, а Богдана Лазића не знам. Да вам кажем да сам ја боравио у Сувој Реци вероватно би много што дознао, дружио би где са тим цивилима, међутим кажем ја сам повремено или путовао, ја за тај период који сам службовао, ево жив је командир, једном приликом смо само ми изашли у град да попијемо кафу у ресторану, све се то сводило на те службене радње у просторијама нашег ОУП-а и у «Балкану».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да Вас разумем, али.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Вама је можда мало непојмљиво, али ситуација је таква била на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја би више волео да окривљени поставе питања и надам се да ће искористити ту прилику. Сви присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тужиоче, поставите питања, идемо по реду, ако буду хтели и окривљени наравно да ће искористити своје право. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, наравно да ће они поставити питање, кад на то, окривљени су ме разумели и то ми је важно, ово друго ми није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте рекли да је дошао овај човек из Призрена да вам буде испомоћ?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим негде испред рата, пра објављивања ратног стања, немојте да ме везујете, волим да будем најискренији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, баш тако сте рекли. Баш тако.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Датума не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, зато што он каже да је то било 06. априла по усменом наређењу претпостављеног из Призрена и сад ја питам шта имате да кажете на то да је то било 06. априла, а не пре 24. марта?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се тога не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чега се не сећате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Кад је он дошао датумски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда на питање суда кад је дошао треба да кажете, не сећам се а не да кажете пре почетка бомбардовања.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, ја се извињавам ако нисам био прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли дозвољавате могућност да је било тада?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам се оградио што се тиче уште око тих датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред којим цивилним структурама сте Ви представљали ОУП Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Општинским.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи нама који нисмо у тим структурама, ево ја то не разумем па ми објасните ко су, ко сачињава те општинске цивилне структуре?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па како да вам, није ваљда да не знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ето пођите од тога да не знам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знате ко стоји на челу општине, председник, секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, одговорите.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Директори привредних организација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате како је то сад незгодно, ја од прилике знам како би то требало да буде и знам да када је неко начелник полицијске станице да онда он зна шта му се дешава у месту у коме је он начелник, али код вас је то све нешто наопако било, па зато Вас ја питам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да вам кажем. Неко ми добацује тамо да сам бог, ја сам био бог у мирнодобским условима, јесте, био сам бог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, нећемо тако да коментаришемо, молим вас, изволите на питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питање. Ето можете, одлично, можете ко је кад Ви нисте више били бог, ко је постао бог?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није рекао, молим вас, тужиоче није он рекао да је бог.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, судија, ја вас молим, имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте се љутити, врло је добронамерна, немојте дозволити никакво унакрсно испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако молим вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми истовремено чујемо колегу тужиоца, колегу Тодоровића и колегу Ђурђића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и колегу Ђурђића чујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема потребе за тим, молим вас дајте и нека тужилац поставља смислена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацити молим вас, дајте да саслушамо сведока.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема потребе за тим, мислим да је то мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ето то је питање кад он више није био бог као што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао да је бог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево сад је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него пуномоћник оштећених, адв.Тодоровић је рекао био је бог у малом месту и он се надовезао, нисам ја био бог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, па добро, он је рекао у мирнодобским условима ја сам био бог, е сад га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мирнодобским да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почео рат ко је онда био бог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, каква су то питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, то је он употребио тај израз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, он је објаснио, на почетку је објаснио, рекао је да су се повукли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите, ја морам стварно да протестујем, ја морам да протестујем из религијских разлога сада. Ако тужилац не зна ко је тада био бог и ко је данас бог, ја знам да ми у време док смо ми ишли у школу нисмо имали ту врсту образовања, али није уопште проблем да се о томе информисем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде да променимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Промените?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били главни до почетка бомбардовања?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Док сам те колегијуме одржавао имао сам комплетну ситуацију на подручју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почео рат, бомбардовање, ко је сада имао ту комплетну ситуацију ако нисте Ви?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не знам, највероватније да се ти потези вукли одоздо из Секретаријата, мени није био подређен ни Сикетић, ни Митровић, ни покојни Зоран Тодоровић, ни Горан Величковић, ја нисам имао контакта с њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ваше људство, на кога се ослањало тада, ако Ви нисте били главни?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам какви су руководећи људи у униформи, какве су потезе вукли, то они могу да Вам кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам, Ви неко ко координира рад са цивилним структурама и претставља ОУП у цивилним структурама и треба да зна све шта се дешава у ОУП-у, ја Вас сада питам, Ваши људи на кога су се ослањали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Е па ја баш због тога, зато Вам кажем, зато је мени повремено Зоран би дошо Сикетић и онако у овом, не са обавезом да службено од њега нешто сазнам, него у приватном разговору користио сам прилику да нешто сазнам, моји искључиви задаци су били у том штабу, реко сам Вам око тих проблема које сам набројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А опет ми нисте одговорили на питање, питам Вас, Ваши људи на кога су се ослањали, ако нису могли на Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Они су имали своје руководиоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко су, па Ви сте њихов руководилац, па кад Ви то више нисте ко јесте?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја нисам био руководилац њихов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али Ви кажете да Ви више нисте тај који је био главни?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја нисам вуко потезе, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је вуко потезе, то Вас питам?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па командир је водио тај распоред са тим полицајцима, одређивао људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није командир сам могао да зна шта треба да ради, од кога је он примао наређења?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То нека Вам он каже, тај однос његов према главној линији рада, према Секретаријату, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је рекао да је Јашар смењен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам то на штабу, сад не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко на штабу Вам је рекао да је Јашар смењен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не могу сад да се сетим ко је ту, не могу да се сетим, то је толико догађаја било, толико дешавања да стварно, то је неко на штабу сећам се изнео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад Вам је то речено у односу на то кад више Јашара није било на пумпи, кад сте Ви сазнали да је Јашар смењен у односу на његово смењивање, јесте ли знали унапред да ће бити смењен или након што је био смењен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, кад је већ смењен, кад сам видео другог човека на пумпи постављеног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте видели на пумпи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, баш је тако рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте видели?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је овај био, Зоран Петковић, не пардон, подсети ме, Петковић, овај старији од браће. Зоран Петковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоран. И сад какве, објасните нам како долази до тога да Ви сазнате да је он смењен, јел Ви питате некога или Вам се саопштава да је Јашар смењен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео га је, све је то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, чекајте, али га није видео у штабу, него га је видео на пумпи, па ја сад питам, како сад долази до тога да обзиром Ви њега видите на пумпи, какве сад то везе има са штабом?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, кад би ја знао да је тај човек нестао ја бих највероватније потегло око тога на штабу шта се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам како Ви сазнајете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ево објаснићу Вам. Ја сам њега видео, видео сам Зорана на пумпи, он ми је рекао каже мене су структуре одредиле да радим, у реду, ја сам на штабу питао, Јашара нема више, кажу Јашар је смењен поставили смо другог човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте питали Зорана где је Јашар?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па одакле Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви знате да Зоран то не зна?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, да је у неку руку и био неки резервиста, да је био мој радник сигурно да бих га питао. Обично, цивилно лице је био, јесам ја начелник, али да сам знао мотиве, да сам знао поводе да тог човека нема, верујте, најискреније Вам кажем страхан је утисак покојни тај Јашар оставио на мене. Кад год сам га позвао он је долазио из куће да отвори пумпу, изузетан је био за сарадњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није од важности да ли Вам ја не верујем или, ако ме питате не верујем Вам ништа, ето ако то питате, али то није важно за овај поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче поставите питање?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Вама је непојмљиво али је то ратна ситуација била, е сад колико ћете Ви да схватитите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте Вашу презаузетост, па сте помињали и личне карте и пасоше?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете о томе да нам испричате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам рекао да су ти референти радили, а динамика личних карата је била изузетна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то сам, како сам ја схватио били сте претрпани послом око издавања личних карата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, ја сам имао и друге послове, ја сам оперативне послове радио у том периоду кад је било проваљивања тих албанских кућа, ја сам Вам реко, ми смо негде око педесет притвора имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте нам све рекли. Кад сте већ код притвора, где сте те људе које сте ухапсили, где сте их сместили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад ћу да Вам објасним, а обрада је била ту у Секретаријату, пардон у ОУП-у или, тад смо били измештени у школи, у тим просторијама изјаве су механички узимане, и онда су људи одвођени, оперативци су то одрађивали, одводили их доле у затворе, у Окружном затвору у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче ја бих Вас молила да не понављамо, апсолутно исту причу прича, понављамо све питања. Не можемо сад испочетка па да поновимо све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али где су тих педесет притворених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, објаснио је све

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нисте питали, то нисте питали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То у евиденцијама ја мислим да можете у Секретаријату призренском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, просторија је постојала у станици, јесте ли тако рекли, да је постојала просторија у оквиру полицијске станице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, да, користили смо те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је, ја сам га питала за просторију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је користио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда да се вратимо око ових пасоша, личних карата шта сте рекли да је била изузетна динамика, тако сте употребили термин.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Око личних карата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око личних карата. И то ја ако Вас добро разумем, значи у ратно време, бомбардовање, ратно стање, ОУП Сува Река издаје личне карте?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то ком становништву углавном, сте рекли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Албанском.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Албанском. То значи они долазе у ОУП Сува Река да изваде личне карте?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Долазе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви то становништво виђате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И нико Вам од њих не каже да се нешто десило у селу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма ја да Вам кажем, ја сам два албанца референта имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То смо разумели.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Којима сам много помого, нисам од њих чуо да се то десило, нећете ми веровати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су они сада?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Доле живе у Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа им се није десило?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ништа, а ја сам Вам реко, ја сам страховите притиске имао од српског становништва зашто су остали у радном односу, али ја сам рекао мене то не интересује они су

изванредни радници, поштено раде свој посао и до задњег дана су остали у служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да познајете Чукарић Слађана и као комшију из Ораховца?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није комшија, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно као.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, немојте ја сам реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Становника, ето становника општине.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Као земљака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Земљака, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам, није комшија него.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Иначе он је из Велике Хоче и живео у селу Велика Хоча а ја сам у Ораховцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сад, Ви као начелник ОУП-а, Сува Река, ја Вас молим да нам кажете разлог због чега је Чукарић Слађан прешао из Ораховца у Суву Реку?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви шта год Вас питамо Ваш посао Ви то не знате.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама, да Вам кажем, то је посао униформе, то би требао да зна командир, ја те детаље не знам, и где ће бити распоређен, то моје обавезе нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кажете, имате колегијуме, па јел Вас извештавају Ваши људи кад дође до промене, до пребацивања, до преузимања, јесте ли Ви сазнали уопште да је Чукарић Слађан прешао код Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта су рекли, из ког разлога је прешао код Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па откуд знам, то је, верујте да смо, та динамика је нон-стоп ишла, наши људи су одлазили за Призрен, и из Драгаша су долазили код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који човек је отишао у Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Који је човек отишо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, тих дана из ОУП-а Сува Река, да је отишао у Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу сад да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је отишао у Драгаш?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, али било је случајева, или смо ми добијали, сећам се на пример ко је код нас дошо, сећам се један заменик командира нам је баш у време ратних дејстава био ангажован код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питала Вас је судија, председник већа, ја ћу на томе инсистирати, јесте ли Ви уопште видели и једну запаљену кућу Сувој Реци, у непосредној близини полицијске станице, да будем конкретан на Рештанском путу са десне стране?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Било је доста попаљених, периферно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам Вас на Рештанском путу са десне стране града, од беле цигле?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само да Вам кажем, ја на Рештанском путу нисам одлазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не морате да одете на Рештански пут да би видели нешто што је далеко 100, 200, 300 метара?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па како могу да видим. Не могу да видим, ја док није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нешто смрдело на паљевине?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само да Вам објасним, докле код није, смрдело је две године унапред, и предратне године је смрдело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На паљевине?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: На паљевине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чију?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како чију? Па било је штала запаљених, ми смо '97.године у једанаестом месецу имали напад на станицу, терористички.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за овај период од почетка бомбардовања, јесте ли видели и?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам имао прилику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осетили да је паљевина у близини полицијске станице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, до постављања пункта, док УЧК није почео да ради своје активности, ја сам путовао поред, тим Рештанским путем ишао за Ораховац, међутим, од кад су ти пунктови постављени и то, шиптари су поставили свој пункт УЧК, ја више тамо нисам одлазио, нисам имао прилике да гледам те запаљене куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма ја Вам говорим о кућама на Рештанском путу, то Вас питам?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па који је разлог да Ви Зокију кажете, Зоки немојте да палите више?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зато што сам слушао из њихових прича да је било паљевина по селима околним, а нисам волео да се то види у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то палио?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд знам ја ко је то радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако не знате ко је радио што помињете Зокија да он то не ради?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да не ради у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А околи може?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не може, него ја не бих волео да такву слику. Ја мислим да сам све објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ја се надам да сте Ви задовољни, не знам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не ја задовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте такву полемику са сведоком, дајте питања па нека одговори сведок, а сад да ли је задовољан или није то је небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад се нада да је све објаснио. Немам више питања, искористићу прилику па ћу касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вам још предочила да сте Ви пошто је враћен овај записник, да сте били саслушани као сведок да сте спомињали да је био, мислите да је био снајпер на звонику?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нисте о томе говорили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не бисмо користили, Ви имате право жалбе. Добићете решење, молим вас, можете да поставите питања наравно. Ви кажете да не знате, сад тако сте рекли, мислим да је био снајпер на звонику?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, ја се не сећам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, па шта је тачно, шта је тачно?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не сећате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, па не могу, не чујем. Ђокић Горан, јел знате ко је Ђокић Горан?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам, у дежурној служби возач чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он спомиње да сте Ви били баш 26.марта '99.године ту у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У ком периоду, можда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш 26.марта?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама, добро у реду, али сам можда у међувремену излазио на том састанку и враћао се, одакле ја, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако сте ишли, да ли сте чули уопште да се нешто дешавало тог дана у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама ја се сећам само тих састанака тако и те проблематике, стварно не знам, око тих убистава стварно не знам. Ја ваљда из тих разлога сам и ослобођен, ја не знам сад шта да детаљишем око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да наставим онда. Ово је остало мало нејасно, кад сте разговарали кажете у колима на путу у УБПОК?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са шефом дежурне службе, Ви га питате јел знате нешто о том убиствима?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Презименом га зовете, а он Вам каже начелниче ја не немам везе са тим убиствима. Тако сте рекли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Он ми је реко да не зна око тога ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекли сте ја немам везе са тим убиствима?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па немојте сад, ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро питање је, да ли смо ми то, да ли се он погрешно изразио или је хтео нешто друго да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па шта Вам је спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какво је то питање, да ли се погрешно изразио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако нема он везе са убиствима, да ли сте га онда питали, а ко има везе са убиствима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали ко има везе са убиствима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете молим Вас да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Господине Петронијевићу.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знате зашто сам га ја питао да ли има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте га питали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зато што је шеф смене, он ми је достављао те службене белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, мислим опаска Ваша није на месту и стварно ћу Вас опоменути и ово ће Вам бити пред следеће кажњавање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја се извињавам можда није прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја реагујем на ово реагујем «можете да опомињете колико хоћете».

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја обично немам намеру овако да реагујем, али Вас молим, онда ћете ми дозволити поставићу, ставићу примедбу на свако овакво тужиочево питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако можете да ставите примедбу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А генерално стављам примедбу на начин на како водите овај поступак, јер дозвољавате тужиоцу да се данас понаша као на пијаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите, немате више реч, седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ово постављање питања, свађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте све, седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Препирање са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немате више право да говорите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И све остало по ЗКП-у нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали, и шта Вам је рекао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја нисам чуо око тога ништа, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите није снимљено.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ал сам ја за та убиства сазнао из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На страни 7 овог исказа сведока, датом пред истражним судијом, у претпоследњем пасосу Ви кажете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац оптуженог Митровића) Имајући у виду оно што сте као решење процесно донели на почетку

овог данашњег дела, доказног поступка и саслушања овог сведока на предлог колеге Ђурђића донели сте одлуку да се не предочава овај записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ће добити писмено решење, ништа више, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим да преслушате транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, преслушаћемо транскрипт.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево сад тражим да прекинете претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваши били предлози.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И преслушате транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер ја не могу да Вас убедим шта сте рекли, не желим да Вас убеђујем, ваљда свако иза своје речи и своје одлуке треба да стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам да ћете добити писмено решење, писмено решење, прегледаћемо транскрипт, писмено решење ћете добити.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И дословно сте рекли да нећете предочавати док не постане правноснажно. Ајте ако сам ја то измислио, молим Вас нека остали кажу. Молим Вас преслушајте шта сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, наставите са питањима, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас, па да ли видите шта сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја се у том смислу противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са предочавањем. Рекли сте да се противите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Противим се предочавању. А ми смо пристали да данас овако радимо иначе предлог је био да се не ради.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да оставимо предочавање за септембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, апсолутно може да се предочава, предочавајте изволите. Изволите, наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја овај записник данас први пут видим. Ја нисам имао привилегију да отимам то од тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, немојте ме прекидати. Наставите тужиоче, Ви седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја дајем примедбу, саслушајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, регистрована је та Ваша примедба.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па није регистрована, Ви гледате на другу страну, ја покушавам да Вама дам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вам кажем, регистрована је примедба, сад седите да наставимо са питањима. Наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, одлучили сте да не предочавате, саопштили сте нам такву одлуку, нисам чуо другачију одлуку, то Вам стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас, рекли сте да нећете предочавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете, седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте донели другачију одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што се мене тиче не. Ја вам то никад не бих дозволио, ја овако нешто никад нисам дозволио. То нема везе са суђењем ни са законом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, то што говорите да то нема везе ни са суђењем ни са законом, то стварно не стоји, то не стоји.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А своје примедбе сам ја овамо рекао.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

КАЖЊАВА СЕ бранилац оптуженог Митровић Радослава, адвокат Горан Петронијевић новчаном казном у износу од 100.000,00 динара.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја Вас молим да ми доставите то решење због жалбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете решење, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна седам, претпоследњи пасос, на питање истражног судије «јесте ли Ви имали неке контакте са њиховим командним кадром», сведок каже «изузетно», на следеће питање «колико често», сведок одговара «они су чак више уважавали ја мислим

да је наше људство било више растргнуто и више је било упућено на те формацијске старешине, на командира, заменика, помоћнике, а ове старешине из крушевачких јединица увек су ми се јављале, чак и радио везом ако нису могли да успоставе контакт директни да сврате код мене у канцеларију». Шта имате. Хоћете још сто хиљада? Шта имате да кажете на то, да ли остајете при томе или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се мало разликује од онога што сте нам данас рекли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја ништа нисам разумео што сте сад питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да Вам дам да Ви прочитате шта сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па предочите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево каже да није разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите још једном.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Појасните ми мало више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вам дам да прочитате или да Вам читам ја, како Вам је лакше?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па прочитајте Ви, није проблем, али конкретизујте ми да видим о чему се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита Вас истражни судија о односу са јединицама из Крушевца, и Прокупља, и пита Вас јесте ли са њима сарађивали, Ви кажете изузетно, јесте ли имали неке контакте са њиховим командним кадром, Ви кажете узетно, колико често, они су чак више уважавали, ја мислим да је наше људство више било растргнуто и више било упућено на те формацијске старешине, на командира, заменика, помоћника, а ове старешине из крушевачких јединица увек су ми се јављале чак и радио везом, ако нису могли да успоставе контакт директни да сврате код мене у канцеларију. Питам Вас шта сте тиме, о чему говорите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ево, сад ћу да Вам кажем, да смо имали инзванредну сарадњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону, молим Вас.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да смо имали инзванредну сарадњу, али сам нагласио у периоду до објављивања ратног стања, ми смо се свакодневно и виђали, у ствари сваког јутра на тим мини колегијумима, и расправљали бисмо комплетну проблематику која је постојала на територији ОУП-а Суве Реке. Међутим, ја сам то лепо појаснио, од избијања ратног стања, објављивања, сви су се повукли у

својим штабовима, и више те сарадње није било. Било је само повремених контаката са Зораном Сикетићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, пре тога сте са истражним судијом разговарали, он Вас је питао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то да Ви не знате.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, следећи ће бити настављен касније по обавештењу од стране суда.

Записничар

Председник већа-судија